

Tankar, yttrade då
regements-skrifwaren herr
Jacob Brunell i
hög-förnämnt o...

Mathesius, Georgius Nicolai

1700-1829 81 Cbza 1778 Brunell

National Library
of Sweden

Sankar,

Uttrade

Då

Regements-Skrifwaren

Herr

JACOB BRUNELL

]

Sög-förnämt och Sederligt Folks närvaro, nedläs
des i des Graf, som skedde *WASA* d. 10 Fe-

bruarii 1778.

Af

G. M.

WASA,

Tryckt hos GEORG WILHELM LONDICER.

Svad är det som jag här nu fir?
 Hvem ligger der i listan?
 Mitt hjerta häftigt uprördt blir,
 Jag ser uppå dödslistan,
 Min Swägers älskansvärda Namn,
 BRUNELL har gådt til Himlens Hamm,
 Från werldens storm och buller.

** ** **
 Jag reser hit, at träffa så,
 En Wän af bästa sinne,
 En Wän, som lärdt sin wäg at gå,
 I tro, och Jesu minnes
 Men då jag träder in i hus
 Ser jag utsocknat är det Pius,
 Som förr behagligt lyste.

** ** **
 Jag ser en Vnka med et Bärn,
 I tåresrödmnen flyta,
 De jämnra sig at dödsens garn,
 De qwida, klaga, riva,
 En Swärfar, Swärmor, äfwenleds,
 Med Syskon, Wänner, ses tilreds,
 At suck och tårar falla.

Act!

Uck! Skulle jag då detta alt,
Kallsinuigt se och höra?
Nej! Himlen har ock mig befalt
Med Dessa sällskap göra,
Med dessa, som så förja här;
Ty nu bearåts en Wån, rätt kär,
En Wån, som billigt saknas.

Jag gråter då, med största skål,
Med mina Wänner andra,
Då wi här bjude ömt: Farväl!
Af dig, som skal bortwandra
Och uti Grafwen läggas ner,
At man dig aldrig mera ser,
På denna wådjobanen.

Men fast wi nu här gråte så,
Och hjertat swåra klämmes,
Wi dock ej i förtwiflan gå,
Af trona sorgen hämmes:
Wi tro: wår Wån han är ej död,
Men lefwer nu, är fri från nöd,
Ja, ewig sällhet njuter.

Hans Sjal til Himlen flottad är,
At så hos Jesum wara,
Man Kroppen bort til Grafwen bår,
Men den skal då'n upfara;
På Domens glada Morgonstund
Den waknar upp, som af en blund,
Då GUDS Basunen höres.

Vi tröste oss då, i vår sorg;
Med dessa ljufwa tankar:
Vår Wån är nu i Himlens Borg;
Har kastat wäl sit ankar;
Ej werld, ej kött, ej satan mer,
Att Honom någon plåga ger,
Han är fullkomligt hulpen.

* * * * *
Du får då således fara bort,
I Jesu Namn, från werlden?
Vi följde alle innan kort,
Helt nöjde, lenne sterden.
Af Jesu nåd, wi hoppet ha',
Att få dig än i famnen ta',
Dch samfällt prisa Lambet.

* * * * *
Gud styrke oss, emedlertid,
I denna Tron och Hoppet!
Vår Jesus ware oss stads blid,
Dch styre Lefnadsloppet!
Då går det wäl, i lif och död,
Då har man nog i lust och nöd,
Dch slutligt Triumpherar.

